ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 18.11.2020 г.
COM(2020) 746 final

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно икономическата политика на еврозоната

{SWD(2020) 276 final}

Препоръка за

ПРЕПОРЪКА НА СЪВЕТА

относно икономическата политика на еврозоната

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз и по-специално член 136, във връзка с член 121, параграф 2 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1466/97 на Съвета от 7 юли 1997 г. за засилване на надзора върху състоянието на бюджета и на надзора и координацията на икономическите политики[1], и по-специално член 5, параграф 2 от него,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1176/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2011 г. относно предотвратяването и коригирането на макроикономическите дисбаланси[2], и по-специално член 6, параграф 1 от него,

като взе предвид препоръката на Европейската комисия,

като взе предвид заключенията на Европейския съвет,

като взе предвид становището на Икономическия и финансов комитет,

като взе предвид становището на Комитета за икономическа политика, като има предвид,

като има предвид, че:

(1) В резултат на пандемията от COVID-19 икономиката на еврозоната претърпя внезапна и дълбока рецесия през първата половина на 2020 г. и остава уязвима от продължаващата здравна криза. Кризата с COVID-19 предизвика редица големи сътресения в търсенето и предлагането, изразяващи се в очакван спад на БВП със 7,8 % през 2020 г. Сега се прогнозира, че възстановяването през 2021 г. ще бъде по-бавно от очакваното, а голямата разлика между фактическия и потенциалния БВП в размер на около -7,0 % от потенциалния БВП през 2020 г. няма да бъде преодоляна до края на 2021 г. По отношение на икономическите перспективи преобладава значителна несигурност, свързана с развитието на пандемията и промените в поведението на икономическите субекти. Бързите действия на национално равнище и на равнището на Съюза, включително чрез пакета Next Generation EU (NGEU), решително спомогнаха за компенсиране на някои отрицателни последици от сътресението и за стабилизиране на пазарите. Както частното потребление, така и инвестициите бяха засегнати сериозно, което на свой ред се отрази отрицателно върху цените и заплатите. Перспективите на пазара на труда също се влошиха, като по този начин се прекъсна наблюдаваното в продължение на 7 години подобрение. Въпреки това, поради успешното прилагане на амбициозни мерки на политиката във всички държави членки, като например схеми за работа с

[1] ОВ L 209, 2.8.1997 г., стр. 1.
[2] ОВ L 306, 23.11.2011 г., стр. 25.

намалено работно време и други политики за подпомагане с цел избягване на масови съкращения и големи загуби на доходи, увеличението на безработицата беше смекчено от спад в равнищата на активност, тъй напускането на пазара на труда от обезкуражените работници беше съчетано с намаляване на общия брой отработени часове.

(2) Кризата с COVID-19 увеличава икономическите различия между държавите членки от еврозоната. Тези различия се дължат на няколко фактора, сред които: интензивността и развитието във времето на първоначалния шок от COVID-19; относителният размер и икономическото значение на секторите, свързани с контакти между хората (напр. туризъм и хотелиерство), и разликите в наличното фискално пространство. Тези разлики оказват влияние върху доверието, инвестициите и перспективите за растеж, както и върху регионалните различия, които са съществували преди това, но могат да се изострят. В по-дългосрочен план настоящата криза, свързана с COVID-19, рискува да окаже трайно отрицателно въздействие върху потенциалния растеж и разликите в доходите поради по-ограничения човешки и физически капитал (както материален, така и нематериален). Това би могло да доведе до още по-нисък ръст на производителността на труда и на доходите.

(3) Бързата и силна реакция от страна на Съюза, включително Next Generation EU (NGEU), който включва Механизма за възстановяване и устойчивост, повиши доверието на пазара и показа единството на държавите членки в координирани усилия за възобновяване на икономическия растеж и укрепване на икономическата и социалната устойчивост. Освен това бяха незабавно договорени редица нови инструменти за Съюза и еврозоната. Тези инструменти вече осигуряват защитна мрежа за работниците (чрез Европейския инструмент за временна подкрепа с цел смекчаване на рисковете от безработица при извънредни обстоятелства — SURE)[3], за предприятията (чрез схема на Европейската инвестиционна банка) и за държавите членки с цел стабилизиране на разходите за финансиране на държавата, включително чрез Инструмента за подкрепа при пандемична криза по линия на Европейския механизъм за стабилност[4]. Реакцията на политиката на Съюза включваше също задействането на общата клауза за дерогация от Пакта за стабилност и растеж и временна рамка за използване на гъвкавостта съгласно правилата на ЕС за държавната помощ[5]. Средствата по политиката на сближаване бяха пренасочени там, където са най-необходими, чрез Инвестиционната инициатива в отговор на коронавируса — плюс (CRII и CRII+)[6].

(4) Прилагането на добре разработени политики в контекста на NGEU и неговия основен инструмент — МВУ, ще подпомогне държавите членки в предприемането на стимулиращи растежа реформи и ще повиши равнището и качеството на инвестициите в съответствие с целите за устойчивост и екологичния и цифровия двоен преход. Той следва да спомогне за изграждането на човешки капитал, да подкрепи успешния преход на работниците към заетост, който, наред със средствата по политиката на

[3] ОВ L 159, 20.5.2020 г., стр. 1—7.
[4] https://www.consilium.europa.eu/media/44011/20200508-pcs-term-sheet-final.pdf
[5] ОВ C 91I, 20.3.2020 г., стр. 1—9, ОВ C 112I, 4.4.2020 г., стр. 1—9, ОВ C 164, 13.5.2020 г., стр. 3—15, ОВ C 218, 2.7.2020 г., стр. 3—8.
[6] ОВ L 99, 31.3.2020 г., стр. 5—8.

сближаване, ще бъде от съществено значение за гарантиране на сближаването, насърчаване на производителността и повишаване на икономическата и социалната устойчивост. Целите на ЕС за растеж и националните структурни предизвикателства, включително набелязаните в специфичните за всяка държава препоръки за 2019 г. и 2020 г., са от ключово значение. Годишната стратегия за устойчив растеж (ГСУР[7]), която насърчава постигането на тези цели, предлага седем водещи инициативи: 1) ускоряване, 2) саниране, 3) зареждане и презареждане, 4) свързаност, 5) модернизиране, 6) разрастване и 7) преквалификация и повишаване на квалификацията. Тези водещи инициативи представляват общи предизвикателства, които изискват координирани инвестиции и реформи. Държавите членки следва да насочват инвестиции, да провеждат реформи и да интегрират допълнително своите вериги за създаване на стойност в тези водещи области. В предложения регламент за Механизъм за възстановяване и устойчивост се предвижда, наред с другото, плановете за възстановяване и устойчивост на държавите членки от еврозоната да бъдат съгласувани с предизвикателствата и приоритетите, посочени в препоръката на Съвета относно икономическата политика на еврозоната. Тази съгласуваност следва да бъде взета предвид при оценката на плановете за възстановяване и устойчивост.

(5) Еврозоната се нуждае от микс от политики, който е подкрепящ, координиран, всеобхватен и последователен, за да се смекчи въздействието на пандемията от COVID-19. Целта е да се ограничи всяко отрицателно дългосрочно въздействие върху пазара на труда, да се намалят значителните икономически и социални различия, да се преодолеят дисбалансите и други макрозначими рискове и в по-общ план да се избегнат отрицателните последици за потенциалния икономически растеж в средносрочен план. Взаимната съгласуваност на трите основни измерения на микса от политики за еврозоната — парична, фискална и структурна — е от съществено значение за осигуряването на подкрепяща обща политика за еврозоната.

(6) Своевременните намеси на Европейската централна банка (ЕЦБ) в паричната политика имаха за цел поддържане на непокътнати трансмисионни канали на паричната политика и запазване на средносрочната ценова стабилност. ЕЦБ обяви значителни допълнителни покупки на активи на публичния и частния сектор, които ще възлязат на 1470 милиарда евро в рамките на програмата за закупуване на активи (ПЗА, 120 милиарда евро до края на 2020 г.)[8] и извънредна програма при пандемия (ИПП, 1350 милиарда евро поне до средата на 2021 г.)[9].

(7) Предвижда се фискалната позиция да бъде силно експанзионистична през 2020 г. и да остане подкрепяща през 2021 г. както на равнището на еврозоната, така и на национално равнище. Координацията на националните фискални политики при пълно зачитане на Пакта за стабилност и растеж е от решаващо значение за ефективния отговор на сътресението вследствие на COVID-19 и за правилното функциониране на Икономическия и паричен съюз (ИПС). На 20 март 2020 г. Комисията заключи, че икономиката на ЕС претърпява сериозен икономически спад и условията за задействане на общата клауза за дерогация

[7] COM/2020/575 final

[8] ОВ L 157, 15.6.2016 г., стр. 28—32.

[9] ОВ L 91, 25.3.2020 г., стр. 1—4.

от Пакта за стабилност и растеж са изпълнени. Това заключение беше одобрено от финансовите министри на държавите членки[10]. Държавите членки въведоха значителни бюджетни мерки за овладяване на пандемията и за предоставяне на подкрепа на особено засегнатите физически лица и предприятия, включително извънредна подкрепа за ликвидността, главно чрез гаранции, предоставени на дружествата и на банките, за да се осигури кредитният поток. Допълнителна координирана фискална подкрепа ще бъде предоставена на равнище ЕС, по-специално чрез МВУ.

(8) Икономическите последици от COVID-19 оказват силно отрицателно въздействие върху публичните финанси. Когато здравните и икономическите условия го позволяват, пренасочването на фискалните политики към постигане на разумни средносрочни фискални позиции, включително чрез постепенно премахване на мерките за подкрепа на предприятията и гражданите, ще допринесе за осигуряването на фискална устойчивост в средносрочен план. Това следва да се направи по начин, който смекчава въздействието на кризата върху социалната сфера и пазара на труда. Реформите, насочени към подобряване на състава на националните бюджети и към гарантиране на фискална устойчивост в дългосрочен план, включително с оглед на изменението на климата и предизвикателствата в областта на здравеопазването, изглеждат особено уместни. Подобряването на състава на националните бюджети, особено чрез преглед на разходите и ефективни рамки за обществените поръчки, може да създаде така необходимото фискално пространство. Практиките на екологосъобразно бюджетиране могат също така да спомогнат за справяне с предизвикателствата, свързани със смекчаването на последиците от изменението на климата и опазването на околната среда. Адекватните, ефикасни и приобщаващи системи за здравеопазване и социална закрила предлагат така необходимата защита на нуждаещите се, играят ключова роля като автоматични стабилизатори и следва да запазят фискалната устойчивост. По подобен начин реформите, които укрепват функционирането на пазарите на труда, капитала, продуктите и услугите — чрез подходящо прилагане и последователност — увеличават потенциалното производство, като същевременно се избягва отрицателното краткосрочно въздействие върху съвкупното търсене.

(9) Кризата с COVID-19 засилва значението на реформите за по-ефикасни и по-справедливи системи за публични приходи. Тъй като данъчната тежест върху труда в повечето държави членки от еврозоната остава висока, реформите включват изместване на данъчната тежест към данъчни основи, които са по-малко неблагоприятни за предлагането на работна ръка, производителността, инвестициите и растежа, като същевременно се отчита свързаното разпределение на въздействието. Увеличеното използване на екологично данъчно облагане и/или други форми на ценообразуване на външните фактори може да допринесе за устойчив растеж чрез стимулиране на „по-екологосъобразно“ поведение. Мерките за борба с агресивното данъчно планиране и избягването на данъци както в международен план, така и в Съюза, могат да направят данъчните системи по-ефективни и по-справедливи. Освен това глобализацията и цифровизацията на икономиката доведоха до

[10] https://www.consilium.europa.eu/bg/press/press-releases/2020/03/23/statement-of-eu-ministers-of-finance-on-the-stability-and-growth-pact-in-light-of-the-covid-19-crisis/

разграничение между мястото, където се създава стойност, и мястото, където се плащат данъците. Продължава работата в рамките на ОИСР за постигане на глобално консенсусно решение за справяне с данъчните предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката.

(10) Ускоряването на реформите, целящи преодоляване на пречките пред инвестициите и ограниченията в предлагането, е от особено значение, като се има предвид високото равнище на несигурност, породено от сътресението вследствие на COVID-19 и отрицателното му въздействие върху инвестициите. Мерките, които ускоряват усвояването на средствата на ЕС и ефективното и ефикасно използване на ресурсите, са от съществено значение, по-специално в държавите членки, които изостават в това отношение и където със средства от ЕС се финансира значителен дял от инвестициите. Реформите, които намаляват административната тежест за предприятията (напр. цифровизацията на публичните администрации, включително електронната идентификация, реформите на съдебната система) и предотвратяват злоупотребата със средства (напр. корупция, измами и борба с изпирането на пари[11]), могат да подобрят бизнес средата и да спомогнат за стимулиране на инвестициите, създаването на работни места и предприятия.

(11) Кризата с COVID-19 доведе до значителни загуби на приходи за много дружества и създава рискове за корпоративната платежоспособност в еврозоната. Ефективната нормативна уредба в областта на несъстоятелността играе решаваща роля за подпомагането на жизнеспособни предприятия, изправени пред временни проблеми, и за осигуряването на организирано оттегляне на нежизнеспособните предприятия. Подобряването на нормативната уредба в областта на несъстоятелността може също така да спомогне за справяне с вероятното увеличение на необслужваните кредити и за запазване на кредитите за икономиката чрез улесняване на изчистването на счетоводните баланси на банките и стимулиране на трансграничните инвестиции в дългосрочен план. В този контекст беше приета Директивата относно преструктурирането и втория шанс (2019/1023)[12], за да се въведат минимални стандарти във всички държави членки в националното законодателство в областта на платежоспособността, за да се гарантира, че за длъжниците с финансови затруднения съществуват рамки за превантивно преструктуриране, да се предвидят процедури, водещи до опрощаване на дългове, поети от свръхзадлъжнели предприемачи, и да се повиши ефективността на всички видове производства по несъстоятелност. Важно е да се пристъпи към транспонирането и прилагането на директивата. В плана за действие за съюза на капиталовите пазари от септември 2020 г.[13] Европейската комисия обяви също така, че работи за минимална хармонизация или по-голямо сближаване в целеви области на уредбата на несъстоятелността при небанковите дружества. Освен това има възможност държавите членки да направят допълнителна оценка на ефикасността и ефективността на своите нормативни уредби в

[11] Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета от 24 юли 2019 г. „Към по-добро прилагане на уредбата на ЕС за борба с изпирането на пари и с финансирането на тероризма“ (COM (2019) 360 final)

[12] ОВ L 172, 26.6.2019 г., стр.18—55.

[13] COM(2020)590 final.

областта на несъстоятелността в съответствие с най-добрите международни практики и да отстранят оставащите недостатъци[14].

(12) По-нататъшното задълбочаване на единния пазар на стоки и услуги и адаптирането на еврозоната към цифровата ера могат да бъдат основен двигател на растежа, сближаването и устойчивостта. Общата валута и единният пазар работят заедно за създаването на по-добри условия за икономическа стабилизация и дългосрочен растеж. Кризата с COVID-19 засили използването на цифрови инструменти, подчерта значението на цифровия единен пазар и ускори използването на цифрови и безналични методи на плащане. Единният пазар обаче остава незавършен, особено в областта на услугите, и по-специално търговията на дребно и професионалните услуги. Единният пазар има потенциала да ограничи нееластичността на цените, която възпрепятства както трансмисионния механизъм на паричната политика, така и икономическата устойчивост. Единният пазар спомага за мобилността на производствените фактори, което позволява на секторите, регионите и държавите членки да сведат до минимум икономическите разходи (напр. безработицата) в отговор на сътресения. За да се постигне по-нататъшна интеграция на единния пазар на стоки и услуги, е необходимо да се премахнат всички оставащи ненужни ограничения, да се засилят механизмите за надзор на пазара и да се предприемат мерки за гарантиране на административния капацитет за постигане на тези цели.

(13) Реформите и инвестициите, които подобряват интеграцията и преходите на пазара на труда, с особено внимание на цифровите и „зелените“ работни места, са от съществено значение за повишаване на икономическата и социалната устойчивост и за подпомагане на възстановяването. Непосредствените мерки във връзка с кризата на национално равнище и на равнището на Съюза ограничават отрицателното икономическо и социално въздействие върху работниците. В същото време редица дългогодишни реформи сега станаха още по-належащи: ефективни активни политики по заетостта, включително индивидуализирана подкрепа, подобряване на качеството и приобщаващия характер на системите за образование и обучение с цел повишаване на образователните резултати от ранна възраст, силни мерки за преквалификация и повишаване на квалификацията и инвестиции в образование и обучение за възрастни и в онлайн платформи за обучение, преодоляване на недостига на умения, увеличаване на перспективите за заетост на най-уязвимите сегменти от работещото население, включително младите хора и трайно безработните, както и преодоляване на неравнопоставеността между половете. Насърчаването на създаването на качествени работни места и подобряването на условията на труд, по-специално чрез осигуряване на адекватни минимални заплати и преодоляване на сегментацията на пазара на труда, са от ключово значение за подпомагане на устойчивото и приобщаващо възстановяване. Социалният диалог и колективното договаряне играят важна роля за успешното разработване и прилагане на политиките.

(14) Достъпът до адекватни, приобщаващи и устойчиви системи за здравеопазване и социална закрила, които функционират като автоматични стабилизатори по

[14] Еврогрупата набеляза редица принципи, включително ранно установяване на затрудненията с дълга и наличие на процедури за ранно преструктуриране. Вж. https://www.consilium.europa.eu/bg/meetings/eurogroup/2016/04/22/

време на кризата, е важен за икономическата и социалната устойчивост. Те спомагат за поддържането на достоен стандарт на живот и добро здраве на населението, което е от основно значение за продуктивната икономика на труда през целия икономически цикъл. Инвестициите в подкрепа на здравните реформи и устойчивите здравни системи трябва да останат приоритет за държавите членки. Прилагането на Европейския стълб на социалните права[15] е от ключово значение за направляването на политиките. В контекста на кризата необходимостта да се гарантира адекватна социална закрила за всички както по отношение на качеството на здравеопазването и дългосрочните грижи, така и по отношение на заместването на доходите за всички работници, включително тези с нетипични договори и самостоятелно заетите лица, придоби още по-голямо значение. Много държави членки са приели временни мерки за подпомагане на доходите и социално подпомагане в полза на уязвимите групи с много ниски доходи и работниците, които нямат право на обезщетения за безработица. Предприети са мерки по отношение на обезщетенията, условията за допустимост и допълнителните услуги в натура. Укрепването на адекватността и обхвата на системите за социална закрила трябва да се извършва по начин, който гарантира дългосрочната устойчивост на публичните финанси и справедливостта между поколенията.

(15) През последните години бе постигнат значителен напредък, но икономическите последици от пандемията оказаха нов натиск върху финансовия сектор. Банките от еврозоната навлязоха в настоящата криза с по-голям капацитет за поемане на загуби в сравнение с преди началото на световната финансова криза. В съчетание с мерките на паричната и фискалната политика по този начин се избягва затягането на условията за пазарно финансиране след първоначалната фаза на кризата и се гарантира непрекъснатото предоставяне на кредити на частния сектор. Кризата вероятно ще окаже допълнителен натиск върху вече ниските равнища на рентабилност на банките и съотношенията на необслужваните заеми, както и върху небанковия финансов сектор, при който имаше изходящи потоци и загуби от преоценка, които бяха само частично възстановени. Това би могло да възпрепятства предоставянето на кредити, което е от съществено значение за възстановяването. Бързите и значителни политически интервенции подкрепиха доверието и спомогнаха за запазването на макрофинансовата стабилност. За да се намалят рисковете, е от решаващо значение да се прекъсне връзката между уязвимостта на корпоративния сектор и рисковете във финансовия сектор и да се преодолеят структурните слабости, за да се повиши рентабилността. Държавните схеми за гарантиране на заеми спомагат за защитата на дружествата и банковия сектор, но също така представляват условни пасиви за бюджетите на държавите членки. При липсата на ефективна система, която разграничава жизнеспособните от нежизнеспособните предприятия, удължаването на мораториумите върху несъстоятелността и въздържането от действия по отношение на необслужваните заеми са свързани с трудни решения, тъй като това може да доведе до неправилно разпределение на средствата и до увеличаване на загубите при евентуална несъстоятелност.

[15] Междуинституционална прокламация относно Европейския стълб на социалните права (ОВ C 428, 13.12.2017 г., стр.10—15).

(16) Завършването на структурата на ИПС продължава да бъде от съществено значение. Запълването на оставащите пропуски би могло допълнително да повиши стабилността и устойчивостта на еврозоната и да засили международната роля на еврото, което остана като цяло стабилно през последните години. Освен краткосрочната си стабилизираща функция и ролята си в подкрепа на възстановяването, Next Generation EU има потенциала да окаже въздействие върху ИПС в дългосрочен план. Повишаването на устойчивостта на еврозоната на бъдещи сътресения, както и чрез значителното емитиране на деноминирани в евро дългови инструменти, включително „зелени“ и социални облигации, ще увеличи дълбочината и ликвидността на пазара за висококачествени дългови ценни книжа, деноминирани в евро, и по този начин може да укрепи еврото като международна резервна валута. Въпреки това в ИПС все още липсват важни елементи, като например завършен банков съюз и съюз на капиталовите пазари. Укрепването на банковия съюз продължава да бъде от решаващо значение, за да се гарантира финансова стабилност, да се намали финансовата разпокъсаност и да се защити кредитирането на икономиката по време на криза. Приключването на работата по пакета от реформи на ЕМС е приоритет, включително въвеждането на предпазен механизъм за Единния фонд за преструктуриране. Този предпазен механизъм следва да започне да функционира, при условие че бъде постигнат достатъчен напредък по отношение на намаляването на риска. Следва да се осъществи допълнителна работа по решения за преодоляване на ограниченията на настоящия механизъм за осигуряване на ликвидност при преструктуриране. Завършването на съюза на капиталовите пазари е ключов приоритет, както се вижда от новия план за действие от септември 2020 г. Силният и устойчив ИПС ще бъде важен и за укрепване на международната роля на еврото и за гарантиране на икономическата и финансовата автономност на Съюза, по отношение на която Комисията ще представи съобщение, като се зачита вътрешният пазар на Съюза и се действа по открит и прозрачен начин спрямо държавите членки извън еврозоната.

ПРЕПОРЪЧВА на държавите членки от еврозоната да предприемат следните действия в периода 2021—2022 г. поотделно, включително чрез своите планове за възстановяване и устойчивост, и колективно в рамките на Еврогрупата:

1. Осигуряване на политическа позиция, подкрепяща възстановяването

Тъй като извънредната ситуация в областта на здравеопазването продължава, фискалните политики следва да продължат да оказват подкрепа във всички държави членки от еврозоната през цялата 2021 г.

Мерките на политиката следва да бъдат съобразени със специфичните за всяка държава обстоятелства и да бъдат своевременни, целенасочени и с временен характер. Тъй като рисковете от икономически спад продължават да се проявяват, държавите членки следва да продължат да координират действията за ефективно справяне с пандемията, за поддържане на икономиката и за подпомагане на устойчивото възстановяване.

Когато епидемиологичните и икономическите условия го позволяват, постепенно премахване на мерките за подкрепа на предприятията и гражданите по начин, който смекчава социалното въздействие и въздействието на кризата върху пазара на труда, и провеждане на фискални политики, насочени към постигане на разумни средносрочни

фискални позиции и гарантиране на устойчивост на дълга, като същевременно се увеличават инвестициите.

Държавите членки следва да провеждат реформи, които укрепват обхвата, адекватността и устойчивостта на системите за здравеопазване и социална закрила.

Държавите членки следва да обърнат особено внимание на качеството на бюджетните мерки. Подобряване на управлението на публичните финанси, включително по-специално в областта на инвестициите и екологосъобразното бюджетиране и нормативната уредба за обществените поръчки. Използване на прегледите на разходите за по-добро насочване на публичните разходи към нуждите на възстановяването и устойчивостта.

2. По-нататъшно подобряване на сближаването, устойчивостта и устойчивия и приобщаващ растеж

Смекчаване на риска от по-нататъшни различия и повишаване на икономическата и социалната устойчивост в еврозоната чрез провеждане на реформи, които укрепват производителността и заетостта, осигуряват гладко разпределение на ресурсите и подобряват функционирането на пазарите и публичната администрация, както и чрез увеличаване на равнището на публичните и частните инвестиции в подкрепа на възстановяването в съответствие със справедливия и приобщаващ екологичен и цифров преход.

По-нататъшно интегриране на единния пазар за стоки и услуги, включително цифрови, чрез премахване на ненужните ограничения, засилване на пазарния надзор и гарантиране на достатъчен административен капацитет.

Осигуряване на ефективни активни политики по заетостта и подкрепа за професионалния преход, а именно към екологична и цифрова икономика. Насърчаване на справедливи условия на труд и преодоляване на сегментацията на пазара на труда. Гарантиране на ефективното участие на социалните партньори в изготвянето на политиките, засилване на социалния диалог и колективното договаряне. Укрепване на приобщаващите системи за образование и обучение и инвестициите в придобиване на умения, като се преодолява недостигът на умения.

Продължаване на работата в рамките на ОИСР по намирането на глобално консенсусно решение за справяне с данъчните предизвикателства, произтичащи от цифровизацията на икономиката, и готовност за продължаване на действията на равнище ЕС до юни 2021 г. Постигане на по-нататъшен напредък в борбата с агресивното данъчно планиране, намаляване на данъчната тежест и подкрепа за пренасочването на данъчното облагане към ценообразуването на въглеродните емисии и данъчното облагане, свързано с околната среда.

3. Укрепване на националните институционални рамки

Продължаване и ускоряване на реформите за преодоляване на пречките пред инвестициите и гарантиране на ефективното и навременно използване на средствата на ЕС, включително на Механизма за възстановяване и устойчивост. Укрепване на ефективността и цифровизацията на публичната администрация, включително на

правосъдието и здравеопазването, както и на публичните служби по заетостта. Намаляване на административната тежест за предприятията и подобряване на бизнес средата. Въвеждане на ефективни рамки за борба с измамите, корупцията и изпирането на пари.

Насърчаване на конкретни действия за повишаване на ефикасността, ефективността и пропорционалността на нормативните уредби в областта на несъстоятелността за премахване на необслужваните експозиции и за гарантиране на ефикасно разпределение на капитала.

4. Осигуряване на макрофинансова стабилност

Поддържане на каналите за кредитиране на икономиката и мерките за подкрепа на жизнеспособните дружества толкова дълго, колкото е необходимо, по време на извънредната ситуация на безпрецедентната криза.

Поддържане на стабилни баланси на банковия сектор, включително чрез продължаване на мерките по отношение на необслужваните заеми, по-специално чрез разработване на вторични пазари за необслужвани заеми.

5. Завършване на ИПС и укрепване на международната роля на еврото

Постигане на напредък по задълбочаването на Икономическия и паричен съюз с цел повишаване на устойчивостта на еврозоната чрез завършване на банковия съюз и съюза на капиталовите пазари и чрез инициативи за прилагане на политики в областта на цифровите финанси, финансирането на дребно и устойчивите финанси.

Повишаване на ефективността, пропорционалността и цялостната съгласуваност на рамката за управление на банкови кризи и застраховане на вложителите, включително стабилни предпазни мрежи на банковия съюз като краткосрочни приоритети.

Напредъкът в тези области ще допринесе за засилване на международната роля на еврото и ще утвърди по-успешно икономическите интереси на Европа в световен мащаб при пълно зачитане на вътрешния пазар на Съюза.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател